

خەنجەری خەش . . بەشی (5) شەما باروانی

بەشی پەنجەم/

مەرڤایەتی پەویستی بە خەشەویستی خەشەویستی، نەک ئایین..!

نیچە باسی لە کەمەمەک بەت کردوو، کە لە بەردەم ئازادی تاک
قوتکراونەتەوە و هەزاران ساڵ، بەو هەموو بتانە لە مەرڤ بوون مەرڤ
و ئازادی ژن و ژیان دەدرت.
بەڵێ ئێوە ئاستی کرد ئیتر کاتی ئاوابوونی بتەکانە.

بتی خەزان، بتی خەش، بتی مەزەب، بتی نەرسالاری، بتی نەڕیت، بت،
بت، بت، ئێهە خاوە گیان، بتخانەیی ئەر، بتخانە.
هەتا هەموو ئێوە بتانە تەک و پەک نەشکەنین، مەرڤایەتی ئازاد
نابەت.

ئێوە مەرڤە مەب و مەزەب مەگە و ترسەندرا و هەشیاری خەسەندرا و
بە جەبەنکراوانە، ئێوە مەرڤە بە بچووکران و ئازادی سەلبکراو
کەرامەت و روشەندراوانە، بە مەرڤ بوون سوێندن، مەرڤە بەدگە و بە
قائەچە بوو کە ی کافکا، زەر لە مانە هەشیار تر و بە هەزتر و
خەاگرتربوو.

تە سەیرکە، گریگەر سامسا، تا کە تا هەناسی ئیرادە و ئەرژێ و
بەبوو بوونە و لە دەست نادات و هەوڵ دەدات و کوو مەرڤە کە لە سەر پە
بەوات و ئێوە بە قەنجە بوون و بەدگە ئانە کە بتی سەرما یەداری
بەسەریدا سەپاندوو و تەبکات و ئێوە لە پەناو بوونی خە ی تەمردن
تراژیدیای دێجەنگەت، کەچی ئێوە مەرڤە بە مەگە بوو و مەبەزما،
نەک لە بەرامبەر مەرڤە ئانەکی لە خەیان هیچ و پووچتر، لە بەرامبەر
هەموو ئێوە بتیزمە دەستکردانە مەژوو و کەمە، نەقەیان لەو نایەت!

ئێوە مەرڤە بە دێنگکراو بە مەبەزما، نەک هەر ئێوە،
بەکو ئێوە جەرە مەرڤە کەرە تەنانەت "هەر لە دەر زەمانە و خودایەکی
نەویستوو گوێی لە دێنگی بەت، خودایەکی قسە بکات و مەرڤە گوێی لە
قسەکانی بەت.. خودایەکی ویستوو هەندە بە دێنگ بەت، چاکە هاتە
بەت ئێوە خودا ناردوو یەتی و خراپەش هاتە بێتی بێتی کاری خەمە و
ناچار بەت هەست بە لاوازی خە ی بکات و بەبەت و." (١)
هەر ئێوە ترسەندەکی و بە ئیرادەیی و لاوازیی ئێوە جەرە مەرڤە

جـ بانانـ بوو، بیرکـی پرستن و عـبدایـتی و کـیلایـتی هـنایـ بوون و لاوازی و جـهل و جـبانی مرځی گـیاند بـ لوتکـ. ئـو ترسـنک و لاوازانـی دـهاتن پـیکـریان لـ بـرد و قوـ و خورما و گوو و توزانم چی و چی دروست دـکرد و دـیانپـرستن و بـ خـیاـ قـکـی خـیان گوايـ دـیانکردن بـ پشـتیوانی خـیان! ئاخ مردن، دـوـرـ تـ لـکو کاکـ؟ تکایـ، من جـهل کوشتمی!

ئـوانـ هـشتا نـگـیشتوون بـو قـنـاء و تـگـیشتن و هـست و هـشیاریـ باـایـی کـ خدا هیچ پـویستی بـ پرستن نییه، بـکو ئـو پـویستی بـ ناسینـ ناسینـ.

ئـو نـزانانـی خودایان کردوو و بـ بت و کـمـمـک شـریعـتی توند و و سـا و یاسای سـق و دنیايـک مـزهـبی دواکـوتوو و پـرستگا و بتخانـیان بـ دروست کرد و ناویان نا: ماـی خدا!

ئـفسوس ئـو خدا پـرست و بت پـرست و کـیلانـ، تا ئـستا خودایان نـ ناسیوـ.

ابیعـی عـددوی زـر جـوان لـ دـرحـق ئـو خوا نـناسانـ دـیگووت:خودا لـ هـموو شوـنـکـ، جگـ لـ مـکـکـ. "ئـو دـیویست بـو خودانـ ناسانـ بـت لـ جیاتـی ئـوی ئـو هـموو پارـیه سـرف کـن و ئـو هـموو گـایـ دووره ببـن و ئـو هـموو هیلاکی و ماندوووونـ بکـشن" باشتـر بگـنـوـ بـ ناخی خـتان، خودا لـر نییـ لـ ناخی خـتاندایه، خودا شوـنی نییه، خودا ناشوـنـ و دابـش دـبت بـسـر گیانی مرځـکاندا، نـک بـسـر زـویـکاندا. قبیلـی بـواداری استـقینـ دـی خـیـتی، نـک حجازـ." (۲).

ئـو مرځـ ترسـنـکانـ، لـ جیاتـی ئـو یاخـی ببن و ئـقـیان بـکاربـنن و بیربکـنـو و مرځـ بوون بکـن بـ پـو و مرځـقایتـی بـ ناین، کـچی هاتن و زـر ترسـنـکانـ، چوونـ سـر مـزهـبی کـر!

ئـو جـرـ مرځـ به کـربوو هـرچی لـ بارکـیت نقـی لـو نایـت.

داروین و زاناو پسپـانـی بواری (ئیڤـنـیشن) خـزیا لـجیاتـی ئـوی بـن و مرځـ و مـیموون بـراوردکـن و بـن:مرځـ ۴۶ کرـمـسـم لـهـر خانـیـیـکیدا هـی و لـ بـرامبـریشدا مـیموونی چامپانزی ۴۸،

بهاتبانـو بیانگوتبا:کـر و هـندک لـ مرځـکان یـکسان لـ کرـمـسـمـکان و هـردووکیان خاـوـنی یـکـو پـنجا بـ پـنجای کرـمـسـمـاتن.

بـ خـوای تاوان و لادانـ مـیموونی ژیر و هـشیار، بـ بـعزک مرځـی

وای نزم و خور فاو مایزم بر اور دکایت،
من بوام وای هر ل کاتی زگماکی و بر ل دایکبوونیا نو، ئو
جر بوون و ران تکیکی کن ل مر ف و کر، ل یکیکاتدا هر گری
کر مسم و جیناتی هم کر و هم مر فن. بیه من پیان دمم:
کر ف.

ئو کر فانی بوون ت کیلی
بت کانی خو و نریت و مزه ب و نر سالاری و چی و چی و چرکی
ماز خیانی و کر فیانی خیانی و ل قس ن کردن و ادست بوون و
ب دنگ بوون د ب.

ئو کر فانی من دنیام خوداش ل دروستکردنیان پشیمان.

ئو خودا بدنگی کی ل هم مبر ئو هم موو ناء دالتی و جنگ و
داگیرکاری و ستیم و ژن کوشتن و مر ف ئو تکردن و زیان و ران کردن و
ما و ران کردن بوون، ل خیانی بندن گتر، نا م.
ئو خودای ناو کتبه مزه بی و فیهی و مژووی کان نا، کی هیچ
جیاوازی کی نیه ل گ و ئو بتانی کی کی داوی و خان و نمان و
له ناو بردنیان دکات.

کی چی بوون تو ب هم مان بت،
نخر من ل گ و ئو خودایم نیی،
بکو من باسی ئو خودایم دکم کی ل ی ویزدان و سروشت و
ناسیم، ئو خودایم سپنزا.

خوای من خودایم هرچی و مزه ب و نایین هم مووی تدکا تو.
خوای من پم دت: مر فای تی پویستی به خشی وستی خشی وستی،
نک نایین.

نایینی خوداک کی من، عیشق و مر ف بوون مر ف بوون.
نایینی خوداک کی: مر ف دستی و ویزدان دستی و ژینگ دستی و
سروشت دستی و ن تو دستی و ناز دستی.

بی من هیچ کات ل سار جیاوازی دید و بچوون و نایینی جیاواز،
قم ل کس نا بت و هرگز، ب ک میش سیری هیچ کسک ناکم و
ز ل هم موو مر ف (ت نان ت س گ کیش) د گرم و هم موو مر فای تیم
ب جیاوازی خش د و جوانترین و استرین و پاکترین نایینیش لای
من، ت نها، مر ف بوون و ل و ل قیام تیش هر ئو نایینی
مر فای تیش کتا گا و بازی ق تعی من و وکوو گور س فیزم
و عاریفی مزن (ئینولع ر بی) دمم: لقد صار قلبي قابلاً كل صورة
فمرعي لغزلان ودير لرهبان وبیت لآ و ثان وكعبة طائف وألواح توراة
ومصحف قري نأدين بدين الحب أني توجهت ركائبه فالحب ديني

وایمانی.

و کوو م ولانا ش دمم (حقیقت جامک بوو شکاو هرکس و پارچه ی کی برکوت).

من باو مم به پلورالیت هی، بمل پلورالیت.

من له زوملی ئوانه نیم که تنها خیایان په است و بهشتی و، هموو خکی تر به جهنمی و هم دادن.

ئو جاهیلان جگ له وانگی خیایان هموو شت کتر تدک ننو!

ت سیرکه هر ئو قورئانی خیایان باو یان پی تی و دیار لهشی حال ی نه بوون دمل (الذین یستمعون القول فی حیة بنعون أ حسنه أ ولئیک الذین هداهم اللّٰه أ ولئیک هم أ ولو الأ لباب)، ئو (القول)، هر ق ولک و گوتن کی جوانی هر فیل سوف و بیرم ند و زانا و وژوان و کسک بیت، د بمل سرنجمان ابک شت.

کچی ئو فندم نتالیزم و ناحا یان جگ له ئاین و قسلی گیرفانی خیایان، حساب به قسلی گورترین فیل سوف و کبر واحد ناکن.

است که من باو مم به هیچ ناینک نیی و تنانن ئو خوداییش که من دیناسم، و کوو وتم: خودای ناین کان نیی.

بملام، همل بمل من گاتا کانی زردشت و دق کانی ئینجیل و فلسفای ئخلاق لای بوداو گووت کانی ئش و دالارم و مارکس و مسیح و هموو ئو بیرم ند و یفلمخواز و زانایان ش دبینم، که درژیای مژووی مرقای تی خزم تی زیان و شارستانیات و مرقای تیان کردوو و گانکاریان دروست کردوو و شش کی شنبیری و فیکری و معرفتی و زانستی و هشیاریان برپا کردوو.

ئینجا گر(نیوی پغمبران ی تورات بخ لایک و به تنیا سوقرات بخ لاک ی تر، سوقرات قورستر، نیوی پغمبران ی قورئان بخ لایک و به تنیا که نفشیس بخ لاک ی تر، که نفشیس قورستر، کچی پمانوای ئمان کسلی پیرزن و ئوان کسلی ناپیرز، له کاتکدا ئوانه هر همان ناو دکن به ناوی جیاو و خ ئگ ر وا نه به، ئتر خوا هی هموو ان نیو هر هی ئم ناوچه ی بوو!

ئسمان ناو دکن که، له دنیای نو دا زیاتر دیار، کچی تن پتوای یاریی که له فاند ت واو بوو! غاندی و مارکس و کانت و، (زردشت) و که و کیتی خمان. ئمان به پغمبران بیانپوی، زر له پغمبران ی ناسایی قورستر و له ئولی عزم کانی

مرځپايه تيين!." (۳).

زړه خه تهره زړه، مړه: ژيان و گډون و مړه فاي، ته نه لږ
وانگه ي تاو کته بکوه ببينه و بخوښته و...

دنيا زړه لږ و چا فکريه کي نه تپدا خه مان قه تيس و زينداني
کردو، فروانتر.

ئينجا نه و فلسفه و پېنسي من: که هرکاتک گېشتيت به من،
تايين و مېزه ب و نه و و هوو شته بخت و لگه من ته نه
مړه به و به، زيان به من نه به و ده ست ل ژيان تايه تيم و
مده و نه ل هېژاردنه کان و نازاديه کانم بگره و به،
بوودا و نه حېزه کيت: به به رسته، من عيلاقم چيه؟! به
مېرجه ک: نه و به به مگره من، به و به به ل کسايه ته و نازادي بووني
من مده.

سروين واي د گوت.

۱- مېخانه ي نه رتینه، نه به ز گران، ل. ۱۱۰.

۲- هه مان سه رچاو، ل. ۶۲.

۳- پېکار عوسمان، ما پېه ي: وانگه و نه خه.